

Vamp gjør det igjen

VAMP: Siste Stikk

Musikk

går deg rett til hjertet

MajorStudio

Et par småingredienser er tillagt formelen, men Vamp er fortsatt Vamp. Og takk for det. Atter en gang leverer de varene så det holder. Strengt tatt burde vi snart få nok, men så gjør vi ikke det, likevel. De har noe helt eget ved seg, noe som ikke er så lett definerbart, noe som appellerer sterkt til den norske folkesjela, noe vi gjerne vil ha i uante doser.

For lengst har vi akseptert Vidar Johnsen som ny vokalist og innsett at Vamp ikke sto og falt med Jan Inge Tofts besnærende vokal. Øyvind Staveland er fortsatt i førerretet som komponist, men det er heller ikke der den egentlige forklaringen ligger. Også når de andre skriver låter, holder det i massevis. På "Siste Stikk" har sågar Øyvinds sønn, Odin Aarvik Staveland, bidratt med noen flotte låter, og Vamp lar seg til og med akkompagneres av Kringkastingsorkesteret på noen av låtene. Like fullt er Vamp-stempelet tydelig tilstede. Kanskje vet de ikke engang sjøl hva det er som er "himmeligheten", bare at det er noe de har, og at det fungerer.

Av: Øyvind Lien

Helt fra starten har Vamp bevisst brukt tekster hentet utenfra, fra anerkjente folk som Kolbjørn Falkeid og Ingvar Hovland. Det har sikkert sitt å si, men de gjør seg heller ikke bort når de skriver selv. Altså kan det ikke alene være der "himmeligheten" ligger. Vel, strengt tatt skal jeg ikke dvele mer ved årsaken til suksessfenomenet Vamp, bare konstatere at deres niende plateutgivelse ikke viser det minste snev av slitasje. Allerede åpningskuttet "Denne uro" gir klar beskjed om at de går deg rett til hjertet. En fantastisk tekst til en fantastisk flott melodi. Påfølgende "Nok ein sang om havet" kunne alene med bakgrunn i tittelen påkalle lyst til litt harselas, men det er selvsagt utelukket. Du tenker ikke sånn når du hører Vamp. "Har du sagt A, har du sagt A" er Vamp i sedvanlig felestyrt driv, hektende allerede fra første tone. "Kim du nå va?" og "Spor av glør" er atter noen flotte ballader, og med "Svin på skog" viser de at det går fint an å låte heftig og energifull i selskap med Kringkastingsorkesteret. Som bonus får vi Kolbein Falkeids flotte tekst "Gledespunkter" der teksten ikke synges, men leses opp. Helt flott det også. Når det hele toner ut med forsiktig piano og sårt trekkspill, er veien til repeat-knappen meget kort.